

[Bolvig]

altid på ministeren, jævnfør vores fælles opfattelse af overarbejdsbegrænsning. Der har ministeren ikke den opfattelse, at man i ét og alt skal lytte til organisationerne, og deri er vi enige. Vær dog smidig og imødekommende nok til at iværksætte et udredningsarbejde! Hvis organisationerne bliver utilfredse, vil mange i dette ting og i befolkningen til gengæld hilse initiativet med glæde, så prøv det, hr. minister!

Arne Melchior (CD):

Hvis hr. Brixtofte havde spurgt mig, ville jeg have rådet ham til at vente et halvt år med genfremsættelsen af dette forslag. Det var i marts måned i år, vi behandlede det samme forslag, og der kommer vel ikke specielt nye synspunkter frem i dag. De politiske linjer er de samme, og tidspunktet er uheldigt – ikke mindst for dem, der gerne ser forslaget fremmet på en eller anden måde.

Jeg må, som CD gjorde sidst ved vor daværende ordfører hr. Bollmann, sige, at vi har megen sympati for forslaget. Det vil arbejdsministeren selvfølgelig ikke rigtig kunne lide, men jeg er nødt til at bede arbejdsministeren gå i tænkeboks. Nu får han foreløbig et halvt års tid.

Vi skal alle være forsigtige med at slå om os med grundlovsparagraffer. Jeg skal dog citere § 74, der ganske kort siger:

»Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.«

Dette vil jeg gerne anføre over for arbejdsministeren, når han henviser, som også nogle af ordførerne har gjort, til den frie aftaleret. Det er altså ikke alt, man kan aftale her i landet. Selv en majoritet i et forbund skal ikke i enighed med en arbejdsgiverforening kunne aftale noget, om hvilket der i grundloven står, at det skal hæves ved lov, hvis det ikke er begrundet i det almene vel. Det udvalg, hr. Bolvig taler om – det er en udmærket idé med et sådant – kunne måske beskæftige sig lidt med: er det for det almene velskyld, at vi ikke kan have deltidsbeskæftigelse her i landet, i hvert fald i mange fag og områder? Jeg tvivler.

Fru Lilli Gyldenkilde og andre har været inde på, at det er kvinderne, der skal være sorteper eller -pernille, eller hvad de nu skal være. Der er noget formynderisk i denne

holdning. Jeg er en meget stor ligeretsforkæmper, det ved arbejdsministeren, og jeg ser med glæde tilbage på de gange, vi har kunnet støtte ham og regeringen i gennemførelse af lighedsløve. Men der er også grænser for, hvor meget barnepige man skal være.

Det viser sig, at de nemmeste stillinger at få besat er deltidsstillingerne, enten det er hver anden dags stillinger eller halvdagsstillinger eller hver anden uge stillinger. Der er kø af mennesker, der søger de stillinger. Det må da tyde på, at der er mange, der vil have dem, og de er ikke alle sammen gået ud af 3. klasse. De er ikke alle sammen fuldstændig ude af stand til at vide, hvad der er bedst for dem selv og deres familiemønster og deres livsmønster.

Jeg har i sin tid, det er 15 år siden, studeret i Sverige, da man havde liberaliseret loven om butikstid derovre. Jeg rejste rundt i nogle svenske småbyer og undersøgte, hvad det var for nogle mennesker, der arbejdede f.eks. fra kl. 16 til kl. 21 om aftenen. Det viste sig, at det slet behøver at være en millionby, for at der i et samfund er masser af forskellige behov repræsenteret, som gør, at nogle mennesker gerne vil arbejde mere og andre mindre, at nogle vil arbejde om natten, nogle om dagen og nogle om aftenen. Det viste sig, at der var masser af tilfredse mennesker, der havde halvtidsarbejde på forskudt arbejdstid. Man kan ikke uden videre over en bank sige: »Sådan noget vil vi altså ikke have,« for der er givetvis mindst en meget stor minoritet, som er interesseret i det.

Derfor er jeg sikker på, at også arbejdsministeren vil være villig til at se fordomsfrit på det, ligesom vende problemstillingen på hovedet en gang og sige: hvordan ser det egentlig ud, når vi ikke følger de traditionelle, forud fastlagte tankebaner, men begynder at kigge på det forfra? En sådan politisk, samfundsmæssig drøftelse med arbejdsministeren og forslagsstillerne og mange andre ser jeg med glæde frem til.

Tyroll (VS):

Det er jo en genfremsættelse af et tidligere forslag, men jeg skal sige, at VS stadig væk har en del begrundelser for at være imod deltidsarbejdet for såvel mænd som kvinder,